

[Conrad Koføed.]

I den skriftlige fremsættelse nævnte den højtærede minister, at det vides, at der i vore farvande ligger en række skibsvrag af stor kulturhistorisk betydning. Det er et nyt område, vi her er i færd med at lovgive om, og der er nok dem, der tvivler om nødvendigheden af en sådan lov. Imidlertid hersker der vel ikke tvivl om, at udforskningen af de forskellige fund kan medvirke til oplysning om vort lands historie, og dette er af en sådan betydning, at vi på en eller anden måde må medvirke til, at værdifulde ting ikke går tabt, men bevares for eftertiden.

Med hensyn til det økonomiske formoder jeg, at lovforslaget ikke vil medføre nogen stor belastning i det hele taget. Interessen for de nationalhistoriske værdier er muligvis mere udbredt, end man i almindelighed tænker på.

I bemærkningerne til lovforslaget omtales og henvises flere steder til strandingslovgivningen, bl. a. om, hvem der er berettiget til at optage vrag og genstande, og jeg må forstå det sådan, at reglerne i strandingslovgivningen bliver retningsgivende. Samtidig anføres den skade, der kan ske ved stenfiskeri og sandgravning, og noget sådant kan vel ikke forhindres, men eventuelle effekter skal altså anmeldes til rigsantikvaren, og her opstår vel så spørgsmålet om ejendomsretten. Der kunne måske være flere andre ting at pege på og flere spørgsmål, man kunne ønske at få belyst, men muligheden for at få nedsat udvalg er lige nævnt, og så kan vi vel tale nærmere om alt dette i udvalget.

Mit parti vil med velvilje se på lovforslaget.

Ole Bjørn Kraft: For en konservativ tankegang er det ganske naturligt at ville beskytte værdier, der har forbindelse med vort lands historie, og som kan udvide vort kendskab til vort folks liv i fred og krig. Vi vil derfor gå til det udvalgsarbejde, som naturligt skal finde sted, ud fra en forstående og velvillig indstilling.

Før vi kan tage den endelige stilling til lovforslaget, vil der dog være en række spørgsmål, som må besvares, så vi kan danne os — hvad vi ikke rigtig mener at kunne efter lovforslagets tekst og fremsættelsen —

en klar forestilling om rækkevidden af dette forslag, hvor omfattende det vil vise sig at være. Der er en mængde henvisninger i bemærkningerne og også i teksten til forskellige eksisterende bestemmelser, og en nøjere prøvelse af, om de er utilstrækkelige til at opfylde det formål, som dette lovforslag har, vil derfor være nødvendig.

Der er et par spørgsmål, som den højtærede minister for kulturelle anliggender måske kan sige et par ord om allerede i dag. Har man f. eks. nogen konkret erfaring for, at skibsvrag og værdier, som dette lovforslag skal beskytte, er blevet skadet eller ødelagt i fortiden? Har man ved udarbejdelsen af dette forslag haft nogen klar forestilling om, i hvilket omfang der findes værdifulde vrag at redde, og eventuelt hvor de findes?

Der er derudover et spørgsmål, som kun berøres rent periferisk ved forslaget fremsættelse, nemlig spørgsmålet om de økonomiske virkninger af dette forslag. Det overlades til rigsantikvaren, så vidt jeg har forstået det, at træffe afgørelse af, om de pågældende vrag er af en sådan betydning, at de skal beskyttes, og eventuelt om deres optagelse. Det kan naturligvis — det går jeg ud fra — ikke være sådan, at man giver rigsantikvaren en blankocheck til at kunne gennemføre, hvad der her er tale om; for det er jo ofte en meget kostbar historie at få disse vrag optaget. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at optagelsen af vikin-geskibene i Peberrenden var meget kostbar og kun kunne gennemføres, fordi store private firmaer med en smuk økonomisk indsats gjorde det muligt, og derfor må vi have større klarhed over, i hvor vid udstrækning man ved vedtagelsen af dette lovforslag binder sig i den retning.

Der er måske nogen, der vil sige, at hele dette lovforslag er en lille ting at beskæftige sig med, og at vi har større og vigtigere emner at behandle. Vi har sikkert større og måske vigtigere emner at behandle, men ud fra mit partis synspunkt er det nu ikke en helt lille ting at udvide vort kendskab til vort folks historie, og det kan man meget vel få igennem beskyttelsen af vrage. Vi er jo en søfarende nation, som altid har interesseret os meget for denne side af det danske folks tilværelse, og der er i befolkningen en levende interesse for disse